



SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja

Druk nr 1941

Warszawa, 17 października 2025 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy - Prawo wodne.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy panią poseł Małgorzatę Gromadzką.

(-) Piotr Adamowicz; (-) Urszula Augustyn; (-) Paweł Bliźniuk; (-) Mateusz Bochenek; (-) Krzysztof Bojarski; (-) Piotr Borys; (-) Marek Jan Chmielewski; (-) Alicja Chybicka; (-) Zofia Czernow; (-) Joanna Frydrych; (-) Konrad Frysztak; (-) Patryk Gabriel; (-) Krzysztof Gadowski; (-) Elżbieta Gelert; (-) Włodzisław Giziński; (-) Marta Golbik; (-) Stanisław Gorczyca; (-) Krzysztof Grabczuk; (-) Jan Grabiec; (-) Małgorzata Gromadzka; (-) Barbara Grygorcewicz; (-) Krzysztof Habura; (-) Iwona Hartwich; (-) Łukasz Horbatowski; (-) Maria Małgorzata Janyska; (-) Patryk Jaskulski; (-) Dominik Jaśkowicz; (-) Marcin Józefaciuk; (-) Piotr Kandyba; (-) Jacek Karnowski; (-) Iwona Karolewska; (-) Katarzyna Kierzek-Koperska; (-) Ewa Kołodziej; (-) Magdalena Małgorzata Kołodziejczak; (-) Zbigniew Konwiński; (-) Tomasz Kostuś; (-) Urszula Koszutska; (-) Iwona Maria Kozłowska; (-) Maria Joanna Koźlakiewicz; (-) Iwona Małgorzata Krawczyk; (-) Katarzyna Królak; (-) Marek Krzakała; (-) Adam Krzemiński; (-) Henryka Krzywonos-Strycharska; (-) Bożena Lisowska; (-) Katarzyna Anna Lubnauer; (-) Alicja Łepkowska-Golaś; (-) Magdalena Łośko; (-) Alicja Łuczak; (-) Krystian Łuczak; (-) Dorota Marek; (-) Paweł Masełko; (-) Jerzy Meysztowicz; (-) Jacek

Niedźwiedzki; (-) Małgorzata Niemczyk; (-) Jolanta Niezgodzka; (-) Tomasz Piotr Nowak; (-) Paweł Papke; (-) Karolina Pawliczak; (-) Małgorzata Pępek; (-) Krzysztof Piątkowski; (-) Lucjan Marek Pietrzczyk; (-) Elżbieta Anna Polak; (-) Agnieszka Pomaska; (-) Mariusz Popielarz; (-) Renata Rak; (-) Monika Rosa; (-) Marek Rząsa; (-) Rafał Siemaszko; (-) Waldemar Sługocki; (-) Weronika Smarduch; (-) Anna Sobolak; (-) Marek Sowa; (-) Katarzyna Stachowicz; (-) Franciszek Sterczewski; (-) Paweł Suski; (-) Andrzej Szewiński; (-) Adam Szłapka; (-) Henryk Szopiński; (-) Krystyna Szumilas; (-) Łukasz Ściebiorowski; (-) Apoloniusz Tajner; (-) Maciej Tomczykiewicz; (-) Robert Wardała; (-) Monika Wielichowska; (-) Adrian Witeczak; (-) Mariusz Witeczak; (-) Przemysław Witek; (-) Anna Wojciechowska; (-) Bogusław Wołoszański; (-) Bartosz Zawieja; (-) Witold Zembaczyński.

USTAWA

z dnia ...

o zmianie ustawy – Prawo wodne

Art. 1. W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2025 r. poz. 960) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł działu XIII otrzymuje brzmienie:

„Zmiany w przepisach, przepisy epizodyczne, przejściowe, dostosowujące i końcowe”;

2) w dziale XIII po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu

„Rozdział 1a

Przepisy epizodyczne

Art. 524a. 1. Zwalnia się z opłaty, o której mowa w art. 190 ust. 2, właściciela urządzenia wodnego do poboru wód podziemnych lub powierzchniowych, który w okresie do dnia 30 września 2027 r. złożył wniosek o legalizację tego urządzenia wodnego wykonanego bez wymaganego pozwolenia wodnoprawnego lub zgłoszenia wodnoprawnego.

2. Właściciel, który dokona legalizacji urządzenia wodnego na podstawie ust. 1, nie podlega administracyjnej karze pieniężnej, o której mowa w art. 472aa ust. 1 pkt 2, za wykonanie urządzenia wodnego wymagającego odpowiedniej zgody wodnoprawnej, bez odpowiednio pozwolenia wodnoprawnego lub pozwolenia zintegrowanego, zgłoszenia wodnoprawnego lub oceny wodnoprawnej.

3. Legalizacja urządzenia wodnego na podstawie ust. 1 może być dokonana, jeżeli urządzenie wodne spełnia wymogi określone w przepisach dla danego urządzenia wodnego.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Art. 190 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne wprowadza zasady legalizacji urządzeń wodnych, które zostały wykonane bez wymaganego pozwolenia wodnoprawnego lub zgłoszenia. W ust. 2 wskazano, że organ właściwy w tej sprawie wydaje stosowną decyzję, ustalając jednocześnie obowiązek uiszczenia opłaty legalizacyjnej. Ponadto w art. 472aa ust. 1 pkt 2 ustanowiono kary pieniężne za posiadanie urządzenia wykonanego bez odpowiedniej zgody wodnoprawnej, bez odpowiedniego pozwolenia wodnoprawnego, pozwolenia zintegrowanego, zgłoszenia wodnoprawnego lub oceny wodnoprawnej.

Chęć uniknięcia wskazanych kar i opłat stanowi czynnik zniechęcający do legalizacji oraz spowalniający przebieg tego procesu. Sprawne i kompleksowe przeprowadzenie legalizacji leży jednak w interesie publicznym, ponieważ umożliwia pełne ewidencjonowanie urządzeń wodnych oraz pozyskiwanie informacji na temat ich parametrów, sposobu funkcjonowania i wpływu na kształtowanie lokalnych stosunków wodnych. Brak legalizacji oznacza natomiast, że w środowisku funkcjonują urządzenia pozostające poza nadzorem, o których parametrach i oddziaływaniu nic nie wiadomo.

W przedmiotowym projekcie zaproponowano wprowadzenie zwolnienia z opłaty, o której mowa w art. 190 ust. 2 wobec właściciela urządzenia wodnego, który do dnia 30 września 2027 r. złoży wniosek o legalizację tego urządzenia. Nowelizacja przewiduje również warunkowe zwolnienie właściciela urządzenia wodnego od administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 472aa ust. 1 pkt 2 w sytuacji gdy złoży wniosek o legalizację w/w urządzenia do dnia 30 września 2027 r.

Przepis epizodyczny w projektowanym brzmieniu ma na celu zachęcenie właścicieli do przeprowadzenia procesu legalizacji urządzenia wodnego do poboru wód podziemnych lub powierzchniowych.

Projekt ustawy nie przewiduje wydania podstawowych aktów wykonawczych.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

DEKLAROWANE SKUTKI REGULACJI (DSR) projektu ustawy

Informacja o projekcie

a) Tytuł projektu:

Ustawa o zmianie ustawy – Prawo wodne

b) Przedstawiciel wnioskodawcy:

Małgorzata Gromadzka

I. Część wstępna

[1] Zwięzły opis zidentyfikowanego problemu i proponowanych rozwiązań.

Zidentyfikowany problem dotyczy istnienia na terenie kraju trudnej do oszacowania liczby urządzeń wodnych wykonanych bez wymaganego pozwolenia wodnoprawnego lub zgłoszenia, co stanowi naruszenie przepisów ustawy Prawo wodne z dnia 20 lipca 2017 r. (Dz. U. z 2025 r. poz. 960). Problem ten ma charakter systemowy i dotyczy urządzeń służących do poboru wód podziemnych i powierzchniowych. Skala zjawiska, choć trudna do jednoznacznego określenia z uwagi na brak pełnych danych ewidencyjnych, jest w ocenie projektodawców istotna. Brak pełnej wiedzy o liczbie i charakterze takich urządzeń utrudnia zarządzanie zasobami wodnymi, planowanie inwestycji oraz kontrolę nad jakością i ilością wód w środowisku.

Proponowane rozwiązanie zakłada wprowadzenie czasowego mechanizmu zachęcającego do legalizacji istniejących urządzeń poprzez zwolnienie z opłaty legalizacyjnej, oraz warunkowe zwolnienie z przewidzianych kar pieniężnych, pod warunkiem złożenia wniosku o legalizację do dnia 30 września 2027 r.

Brak wprowadzenia proponowanych zmian skutkowałby utrzymywaniem się obecnego stanu, w którym pewna liczba urządzeń wodnych pozostaje poza kontrolą administracyjną. Oznacza to dalsze funkcjonowanie infrastruktury o nieznanych parametrach technicznych i oddziaływaniu na zasoby wodne, co może prowadzić do ich nadmiernej eksploatacji, obniżenia poziomu wód gruntowych, lokalnych zaburzeń hydrologicznych, a także utrudnień w realizacji polityki ochrony środowiska i gospodarki wodnej

[2] Czy były rozważane rozwiązania alternatywne?

➤ Nie

Wprowadzenie proponowanych zmian jest możliwe wyłącznie poprzez zmianę obecnie obowiązujących przepisów ustawy - Prawo wodne z dnia 20 lipca 2017 r. (Dz. U. z 2025 r. poz. 960).

II. Wymogi określone w art. 34 ust. 2 pkt 3–5 regulaminu Sejmu

[3] Jakie są przewidywane skutki prawne projektowanych rozwiązań?

Projektowana regulacja wprowadza istotną zmianę w stosunku do dotychczasowego stanu prawnego w zakresie zasad legalizacji urządzeń wodnych wykonanych bez wymaganego pozwolenia lub zgłoszenia. Obecnie, zgodnie z art. 190 ustawy Prawo wodne, właściciel takiego urządzenia może ubiegać się o jego legalizację, jednakże jest zobowiązany do uiszczenia opłaty legalizacyjnej, oraz narażony jest na sankcje administracyjne wynikające z art. 472aa ust. 1 pkt 2 ustawy. W konsekwencji przepisy te mają charakter restrykcyjny i nie motywują właścicieli urządzeń do uregulowania ich statusu prawnego. Projektowana nowelizacja modyfikuje ten stan rzeczy poprzez wprowadzenie czasowego zwolnienia z obowiązku uiszczenia opłaty legalizacyjnej oraz warunkowego zwolnienia z kary pieniężnej w przypadku złożenia wniosku o legalizację do dnia 30 września 2027 r. Oznacza to ustanowienie okresu, w którym właściciele wykonanych urządzeń mogą dobrowolnie podjąć działania zmierzające do legalizacji, unikając przy tym negatywnych konsekwencji finansowych.

Z punktu widzenia spójności systemowej projektowana regulacja pozostaje zgodna z dotychczasową strukturą ustawy Prawo wodne, nie narusza bowiem jej zasadniczej konstrukcji, a jedynie wprowadza przepis o charakterze epizodycznym, mający obowiązywać przez określony czas.

Proponowane zmiany pozostają w zgodzie z przepisami Konstytucji RP, a w szczególności z zasadą równości wobec prawa (art. 32 Konstytucji), gdyż przewidziane zwolnienia mają charakter czasowy i są dostępne dla wszystkich podmiotów znajdujących się w analogicznej sytuacji. Co więcej, proponowana regulacja wzmacnia realizację konstytucyjnego obowiązku władz publicznych w zakresie ochrony środowiska, wynikającego z Konstytucji RP.

Projekt jest zgodny z obowiązującymi regulacjami Unii Europejskiej.

Uzasadniony jest również projektowany 14-dniowy termin wejścia w życie oraz okres przejściowy obowiązywania przepisów tj. do dnia 30 września 2027 r. Dwuletni horyzont czasowy zapewnia wystarczający okres na poinformowanie właścicieli urządzeń o nowej możliwości oraz na faktyczne przygotowanie i złożenie wniosków legalizacyjnych.

Wprowadzenie rozwiązania epizodycznego zamiast trwałej zmiany ustawy jest trafne, ponieważ pozwala elastycznie dostosować instrumenty prawne do aktualnych potrzeb i efektów wdrożenia programu legalizacji.

[4] Jakie są przewidywane skutki społeczne projektowanych rozwiązań?

Projektowana zmiana wywrze pozytywny wpływ społeczny. Wprowadzenie projektowanych zmian jest oczekiwane przez wiele środowisk, ze szczególnym uwzględnieniem rolników indywidualnych prowadzących chów lub hodowlę zwierząt gospodarskich. Projektowane zmiany przyczynią się do znaczącego ograniczenia obciążeń administracyjnych, z jakimi się mierzą. Uproszczenie procedur w tym zakresie wzmocni poczucie bezpieczeństwa prawnego, czasowo eliminując ryzyko nakładania nieproporcjonalnych kar pieniężnych za niedopełnienie formalności, które dotychczas często wynikało z braku znajomości prawa.

Czasowe zmniejszenie presji administracyjnej przełoży się na poprawę warunków działalności wszystkich podmiotów, jak również prowadzenia działalności rolniczej, co ma znaczenie w kontekście rosnących kosztów produkcji i spadku dochodów w sektorze rolnym.

Pozytywne skutki odczują wszystkie grupy, na które projekt będzie bezpośrednio i pośrednio oddziaływał. Ułatwienia te mogą w dłuższej perspektywie wspierać stabilność ekonomiczną podmiotów korzystających z urządzeń wodnych do poboru wód podziemnych lub powierzchniowych, w tym rodzinnych gospodarstw rolnych, wzmacniając ich zdolność do utrzymania produkcji.

[5] Jakie są przewidywane skutki gospodarcze projektowanych rozwiązań?

Projektowana regulacja oddziałuje gospodarczo na szerokie grono podmiotów, w szczególności na właścicieli urządzeń wodnych służących do poboru wód podziemnych lub powierzchniowych wykonanych bez wymaganego pozwolenia lub bez zgłoszenia. Wśród nich znajdują się zarówno osoby fizyczne wykorzystujące urządzenia wodne na potrzeby gospodarstw rolnych lub domowych, jak i przedsiębiorcy prowadzący działalność gospodarczą opartą na korzystaniu z wód, w tym mikro-, mali i

średni przedsiębiorcy działający w sektorach takich jak rolnictwo, przemysł spożywczy, turystyka, leśnictwo, rybactwo, czy usługi komunalne. Szacuje się, że liczba urządzeń wodnych działających bez stosownych pozwoleń może sięgać nawet kilkudziesięciu tysięcy w skali kraju, przy czym znaczną część stanowią indywidualne ujęcia wód podziemnych, czy studnie eksploatowane głównie przez rolników i gospodarstwa domowe. Zatem grupą najbardziej liczebną i bezpośrednio zainteresowaną regulacją są właściciele urządzeń wodnych w indywidualnych gospodarstwach rolnych, których liczba może wynosić od 20 do 40 tysięcy, natomiast wśród przedsiębiorców głównym beneficjentem będą podmioty z sektora MŚP, w szczególności mikroprzedsiębiorstwa. Wprowadzenie czasowego zwolnienia z opłaty legalizacyjnej oraz z kary pieniężnej stanowi dla tych podmiotów istotną ulgę finansową, która może zachęcić do uregulowania statusu prawnego posiadanych urządzeń. W wymiarze niematerialnym projekt przyczynia się do zwiększenia poczucia bezpieczeństwa prawnego i stabilności prowadzonej działalności gospodarczej, tymczasowo eliminując ryzyko kar pieniężnych. W ujęciu społecznym i środowiskowym skutkiem regulacji będzie poprawa transparentności gospodarki wodnej, zwiększenie poziomu nadzoru nad wykorzystaniem zasobów wodnych oraz ograniczenie ryzyka nadmiernej eksploatacji wód, co stanowi korzyść o charakterze długofalowym i trudnym do wymierzenia w kategoriach pieniężnych. Z perspektywy gospodarczej skutki pozytywne projektu można określić przede wszystkim jako zmniejszenie obciążeń finansowych podmiotów zobowiązanych do legalizacji. Oznacza to realne oszczędności dla obywateli i przedsiębiorców, zwłaszcza z sektora MŚP, oraz potencjalny wzrost ich płynności finansowej i zdolności inwestycyjnej. Dla budżetu państwa oznacza to przejściowe zmniejszenie wpływów z tytułu opłat i kar administracyjnych o podobną kwotę, jednakże utracone dochody należy postrzegać jako inwestycję w długofalową poprawę systemu ewidencji i kontroli urządzeń wodnych. Skutki finansowe zarówno pozytywne, jak i negatywne są trudne do określenia z racji niemożności oszacowania liczby podmiotów korzystających z urządzeń wodnych do poboru wód podziemnych lub powierzchniowych bez uprzedniego złożenia wniosku o ich legalizację.

[6] Jakie są przewidywane skutki finansowe projektowanych rozwiązań, w szczególności wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego?

Projektowana nowelizacja ustawy – Prawo wodne, wprowadzająca zwolnienie z opłaty legalizacyjnej dla właścicieli urządzeń wodnych, którzy do dnia 30 września 2027 r. złożą wniosek o legalizację tych urządzeń, a także warunkowe zwolnienie z administracyjnej kary pieniężnej za posiadanie urządzenia bez wymaganej zgody wodnoprawnej, wywołuje określone skutki finansowe dla sektora finansów publicznych oraz innych podmiotów objętych zakresem regulacji. Projekt oddziałuje na wszystkie podmioty potencjalnie korzystające z określonego w projektowanej zmianie urządzenia wodnego, a przede wszystkim na rolników indywidualnych, Państwowe Gospodarstwo Wodne „Wody Polskie” (PGW WP) jako organ właściwy w sprawach legalizacji i zgłoszeń, jednostki samorządu terytorialnego (JST) w zakresie dochodów z tytułu opłaty skarbowej, a także – w sposób pośredni – na sądy administracyjne, w związku z przewidywanym spadkiem liczby skarg na decyzje wydawane w postępowaniach wodnoprawnych. Liczebność grupy podmiotów objętych oddziaływaniem projektu jest trudna do określenia, jednakże na potrzeby wyliczeń oszacować można ją na około 500 tys. Wprowadzenie czasowego zwolnienia z opłaty i kary będzie miało pozytywny wpływ na sytuację ekonomiczną właściwych podmiotów, które uzyskają możliwość zalegalizowania urządzeń wodnych służących do poboru wód podziemnych lub powierzchniowych bez ponoszenia dodatkowych kosztów. Skutkiem tego będzie tymczasowa redukcja kosztów transakcyjnych, obejmujących m.in. przygotowanie dokumentacji, dojazdu, pełnomocnictwa i opłaty administracyjne. Po stronie niepieniężnej istotne znaczenie będzie miało zwiększenie pewności prawnej w zakresie legalności istniejących ujęć wód, tymczasowe ograniczenie ryzyka sankcji finansowej oraz poprawa bezpieczeństwa gospodarowania wodami w wymiarze lokalnym. Dla PGW Wody Polskie projekt oznacza czasowe ograniczenie liczby prowadzonych postępowań administracyjnych, co przełoży się na oszczędność czasu i kosztów obsługi, w tym kosztów roboczogodzin, korespondencji oraz czynności administracyjnych. W efekcie usprawni to realizację zadań urzędowych i umożliwi bardziej efektywne wykorzystanie zasobów kadrowych. Dla jednostek samorządu terytorialnego skutkiem, jednak tylko tymczasowym (do 30 września 2027 r.) będzie nieznaczny spadek dochodów z tytułu opłaty skarbowej, pobieranej jedynie w przypadkach, gdy w postępowaniu występuje pełnomocnik. Z kolei sądy administracyjne odczują efekt pośredni w postaci zmniejszenia liczby skarg, co wpłynie na ograniczenie obciążenia organizacyjnego, choć nie będzie mieć znaczenia finansowego w skali budżetu państwa.

Z punktu widzenia skutków kwotowych projekt nie wpływa na dochody ani wydatki budżetu państwa, gdyż nie wprowadza nowych zobowiązań ani zmian w zakresie istniejących zadań publicznych. Dla PGW Wody Polskie przewidywana jest natomiast oszczędność kosztów obsługi na poziomie ok. 3,6 mln zł rocznie, przy szacunkowym założeniu, że liczba spraw zwolnionych z konieczności prowadzenia pełnego postępowania może wynieść około 18 tys. rocznie, a koszt jednostkowy obsługi zgłoszenia to ok. 200 zł. W przypadku jednostek samorządu terytorialnego prognozowany ubytek dochodów z opłaty skarbowej może wynieść od 0,10 do 0,26 mln zł rocznie, w zależności od faktycznego udziału spraw prowadzonych przez pełnomocników, który obecnie dla grupy np. rolników indywidualnych, szacuje się na 20–40%. Dla sądów administracyjnych wpływ finansowy jest marginalny i nieistotny z punktu widzenia budżetu państwa. W rezultacie łączny bilans dla sektora finansów publicznych należy ocenić jako dodatni, na poziomie ok. 3,3–3,5 mln zł rocznie, co oznacza oszczędność w szeroko rozumianej administracji publicznej. Projekt nie powoduje powstania nowych wydatków budżetowych, nie generuje również konieczności rekompensat czy zwrotów już zapłaconych kar lub opłat, gdyż zwolnienia mają charakter tymczasowy i dotyczą wniosków składanych po wejściu w życie nowelizacji. Ewentualna utrata wpływów z tytułu opłat legalizacyjnych ma charakter incydentalny i nie była planowana w budżetach jednostek sektora finansów publicznych, dlatego uznaje się ją za nieistotną z punktu widzenia skutków finansowych. Całość zmian, choć formalnie wiąże się ze zmniejszeniem pewnych marginalnych dochodów JST, w ujęciu systemowym prowadzi do usprawnienia administracji i poprawy nadzoru nad gospodarką wodną, przy jednoczesnym pozytywnym wpływie finansowym dla sektora finansów publicznych.

Źródła (ramowo):

- statystyki GUS dot. struktury gospodarstw rolnych (liczebność, profil produkcji – hodowla),
- ustawa z 16.11.2006 r. o opłacie skarbowej (stawki 17/217 zł; w projekcie dotyczy wyłącznie pełnomocnictw),
- dane operacyjne PGW WP (czasochłonność obsługi zgłoszeń – praktyka urzędów),

Analizy własne – konserwatywne szacunki kosztów i wolumenu spraw.

[7] Wykaz źródeł finansowania, jeśli projekt ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt nie przewiduje dodatkowych obciążeń budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

[8] Czy projekt ustawy podlega procedurze notyfikacyjnej?

➤ **Nie**

III. Wymogi określone w art. 34 ust. 2a i 2b regulaminu Sejmu

[9] Czy projekt ustawy zawiera przepisy określające zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

➤ **Nie**

[10] Czy wdrożenie projektowanych przepisów spowoduje obciążenia administracyjne mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

➤ **Nie**

[11] Czy projekt ustawy zawiera przepisy regulacyjne lub określa wymogi dotyczące świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (art. 34 ust. 2b regulaminu Sejmu)?

➤ **Nie**

Warszawa, 5 listopada 2025 r.

BEOS-WPEiM-2258/25

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. SP3-III.020.332.7.2025
Data wpływu OS.M.25r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego
projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Małgorzata Gromadzka)**

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2022 r. poz. 990, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy przewiduje nowelizację ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne¹ (dalej: Prawo wodne). Projekt ustawy przewiduje zwolnienie z opłaty, o której mowa w art. 190 ust. 2 Prawa wodnego, właściciela urządzenia wodnego, który do dnia 30 września 2027 r. złoży wniosek o legalizację tego urządzenia. Projekt ustawy przewiduje również zwolnienie właściciela urządzenia wodnego z administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 472aa ust. 1 pkt 2 Prawa wodnego, w sytuacji, gdy do dnia 30 września 2027 r. złoży wniosek o legalizację tego urządzenia.

Projektowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy
Prawo Unii Europejskiej nie reguluje kwestii objętych projektem ustawy.

**3. Analiza przepisów projektu ustawy pod kątem ustalonego stanu
prawa Unii Europejskiej**

Przepisy projektu ustawy pozostają poza zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej.

¹ Dz. U. z 2025 r. poz. 960.

4. Konkluzje

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Autor:

Bartosz Pawłowski
ekspert ds. legislacji
w Biurze Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:
Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik
/podpisano elektronicznie/

Warszawa, 5 listopada 2025 r.

BEOS-WPEiM-2259/25

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. *PS-11.020.332.8.2025*
Data wpływu *05.11.25r.*

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Małgorzata Gromadzka) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Projekt ustawy przewiduje nowelizację ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne¹ (dalej: Prawo wodne). Projekt ustawy przewiduje zwolnienie z opłaty, o której mowa w art. 190 ust. 2 Prawa wodnego, właściciela urządzenia wodnego, który do dnia 30 września 2027 r. złoży wniosek o legalizację tego urządzenia. Projekt ustawy przewiduje również zwolnienie właściciela urządzenia wodnego z administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 472aa ust. 1 pkt 2 Prawa wodnego, w sytuacji, gdy do dnia 30 września 2027 r. złoży wniosek o legalizację tego urządzenia.

Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej** w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Autor:

Bartosz Pawłowski
ekspert ds. legislacji
w Biurze Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:
Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik
/podpisano elektronicznie/

¹ Dz. U. z 2025 r. poz. 960.